

Butler Collection

Arabic Mss. No. 22

٢٨٩٤
٢٨٩٤

حليّة مباركة

٢٢
الحليّة المباركة

حیدر علی

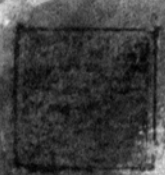
حیدر علی
مہاراجا
نور علی

نور علی
مہاراجا
نور علی

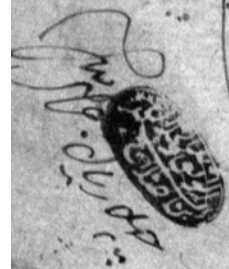

نور علی
مہاراجا
نور علی

Handwritten signature or text.

نور علی
مہاراجا
نور علی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

منقول است از روایان حدیث

هر که حلیه مبارک رسول الله صلی الله علیه و سلم را بنویسد
و با خود نگاه دارد و یاد رخانه دارد از جور سلطان و شر شیطان
این گردد و رزق فراخ و بسیار گردد و ملائکه در آن خانه فرود آیند
او مغفرت خواهند و همیشه در خانه شادی باشد و ایضا هر که در
و محمی دینی و دنیوی حلیه مبارک بخواند و بصدقه دل شفیع آرد آن حاجت
و محکم بگنایت رسد و اگر شب و روز و در وظیفه خود سازد حضرت
رسول الله صلی الله علیه و سلم را در خواب بیند بفضل و کرم

و کمال خود و احسانه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حدیث اسفیان بن علی

سَلَامٌ عَلَيْنَا جَمِيعِ بْنِ عَمْرٍ

[illegible]

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على عظمته وجلاله
وآياته وآثاره وبراهينه
وآثاره وبراهينه وآثاره وبراهينه

۴۰۰ یعنی آرزوی کتاب خواندن

子

وَبِالْحَمْدِ لِلَّهِ
 الَّذِي هَدَانَا
 لِهَذَا وَمَا كُنَّا
 لَكَ بِشَاكِرِينَ
 إِنَّكَ تَعْلَمُ
 الْغُيُوبَ
 وَبِالْحَمْدِ لِلَّهِ
 الَّذِي هَدَانَا
 لِهَذَا وَمَا كُنَّا
 لَكَ بِشَاكِرِينَ
 إِنَّكَ تَعْلَمُ
 الْغُيُوبَ

علي

بِکُنْیَ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَنِ

أَبْنِ ابْنِ هَالَةَ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ

عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ

سَأَلْتُ خَالَي هَنْدَ بْنَ لُجَيْ

هَذَا كَرَفٌ صَافٍ عَن

حَلِيزَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ وَأَنَا أَشْرَى ابْنِ صَف

لِي فِيهَا شَيْءٌ أَتَعْلَفُ بِهِ فَقَالَ

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

بُود رَسُولُ خُدا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَمَّا مَحْمَدًا

مَعْظَمُهُ وَمَكْسِبُهُ مِثْلُ دَرْخَشِيدِ

وَجَهْدُهُ كَالْوَالِقَمِ لَيْلَهُ

رُوی مبارک وی مانند درخشیدن راه شب چهارم

الْبَدْرِ طُولُكَ مِنْ الْمَرْبُوعِ

درازتر از میانه قطره

واقصر المشرق عظيم

وكوناوتر از مردم در آرد مظهر بزرگ بود

الهامنرجل الشعرا انق

سهر مبارک باعث دل اند جوییدی دشت موی مبارک اگر باز
میشد بخود میشد یعنی اگر میکشاد

عقبت فر و الافلاک

موی او بخود میکشاد اگر باغیشت موی مبارک پس بازی
آز خود یعنی از قصد خود تجاوز میکرد موی او یعنی میشد

شعر شجرا ز نیر از اهو فر

موی او نازم و کوش مبارک او وقتی که وی صلی الله علیه و سلم
میکشاد نام آنرا

انظر الیه

انْهَرِ الْوَنُورَ وَاسِعَ الْجَبِينِ

روشن تر بود رنگ مبارک کشاده بود پیشانی مبارک

انْجِ الْحَاجِبِ سَوَابِغِ

باریک بود هر دو ابرو مبارک تمام موی یعنی کامل بود ابروان مبارک

فِي عَيْرِ قَرْنِ بَيْنَهُمَا عُرْوِدُ

آبروان مبارک بهم متصل نبود بسیار فرج بهم نبود اتصال بود موی چنبد در میان هر دو ابرو در کسی بود که میچسباندند

الْغَضَبُ قِي الْعَرَبِينَ لَهُ

مراغه

بلند بن بینی

خشم

نورِ جلوہ جیسے ہر

نوری بود و تابان
بالای روشن و تابان
تیرا بزمی که آنرا که
کمان میزد آنرا که
آنرا که میزد
نیک
بلند بود آن بلند می شد
که بالا میزد و دید
آنچه بود و ریش
صنایک صلی الله علیه
و آله

یَا اَللّٰهُمَّ كُنْ لِحَبِیْ

هو روده و در خورسان
نخستین علی الله
علیه و سلم
ملک بود و در فوسفه
وزیرک بود و در مابک

سهل الخدين ضليع الفم

کُشتاده بود
دندانهای
سپید
مسی
الله علیه و آله
الانواریه
خطی

فَفُتِحَ الْأَسْنَانُ دَقِيقٌ

المسيرة كان عبقه جيد

کشید به دباریک از سینہ تابنا و مبارک کویا که کردن مبارک
نقاشیک زجام و خطی نقه کردن صورت

دمنی فی صفاء الفضة

میان بود به
غضاء مبارک
مبارک علی بن
برگشت

معدن الخلق بدارن

درهم به
سینه مبارک
و سینه مبارک
نقاشیک از آن
ملنانان چمن بود
سینه مبارک

مناسک سوا بطر الصد

عَرِيضُ الصَّدْرِ عَجِيدًا

بهمن بود سنه مبارک

دوسه از مهر
سنگدین
نبدای
سنگدین

بَيْنَ الْمَلِكِ كَبِيرِ صَحْمٍ

تخت ازیدن
بهمن
دور
و تابان
نخستین

الْكَرَادِيسِلِ نَوْرِ الْمَجْدِ

و صلوات
نقش
میان
نبدای
و غایب

مَوْصُولِ عَابِزِ اللَّيْلِ

والسيرة بشعر حجري كالخط

از موی نه جان بنده است ماند خط باریک

نماند ز موی سنجیده باریک و شکم مریک

عاری الثدیین والبطر

جان خط باریک میخاز بود دهان دراع مبارک و شکم مریک

عاسوی لك اشعر الذنرا عین

و دهان مریک و شکم مریک

والمنکبین و اعلی الصد

طوبى للزندان حباله

دراز بود بندهای هر دوست

فراخ بود کف دست

سطب بود و بر پشت
و در قفس

شش الكفیر القدر

دراز بودند
بگشتهای
فصلی ملک الله علیه و سلم

سألك لا طرفا وقال

شماره اول

بسیار مضی

سألك لا طرفا حمصا

لا حصین

الاحمدين مسيح

از کف پا که غنچه سپید بنین پاها هوار
و طسنا

القدسين ينو عنهما الماء

نرم و بی پاری ۵
سیلان میکند و نیز میکند آبلذاتها
یعنی از آن هر دو قدم از جهت ملاست

اذا نزل ال قلعا

وقی که بر می داشت با از زمین بهام و کشاده بری داشت

و غنچه سپید

يخطون كفًا ومشي

کام می نهاده میل کردن بجانب پیش

هَوْنًا ذَرِيعَ الْمَسِيرِ إِذَا

شَتَاب مِرْفَتِ أَخْضَرَتْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقْتَهُ

مَشَى كَأَنَّمَا يَخْطُرُ

مِرْفَتِ كَوْبَا كَهْ فَرَوَى إِذَا زَهْنٍ مَخْذَرُ

مَجَابِلُ شَيْبَا أَتَقَى مَهْمُومِي رَجَبِي

صَبَبَ وَإِذَا التَّقَتِ

جَابِلُ مَبْلَا

الْفَقَارُ كَلْبُ

الْتَفَتَ جَمِيعًا حَافِضَ

الْعَزْزُ

الطَّافِ نَظَرُهُ إِلَى الْأَرْضِ

چشم خورشید نگاه روی صلی الله علیه و سلم سوی زمین و آسمان

أَطْوَلَ مِنْ نَظَرِهِ إِلَى السَّمَاءِ

درازتر و بیشتر بود از نگاه روی نبوی

نگاه خورشید از چشم خورشید
نگاه زمین از چشم زمین

جَلَّ نَظَرُهُ الْمَلَاحِظَةَ

شیر خورشید
میرالند
باران خورشید
و چشم خورشید

يَسُوفُ أَصْحَابَهُ وَيُبْدِرُ

مَنْ لَقِيَ بِالسَّلَامِ

آزاد كسر كه ملاقات ميكرد به سلام كردن

مَنْ لَقِيَ بِالسَّلَامِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

الْأَشْيَاءِ الْمَذْمُومَةِ الرَّجِي

تَنْظُرُ بِهَا عَيْنُكَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ

إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَوْ الْعِلَافِ

